

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standarderstatning grunnet forsinkelser. Dreamliner.

Dato

28.04.2014

Saksnummer

689/13F

Tjenesteyter

Norwegian Air Shuttle ASA

Krav om standarderstatning grunnet forsinkelser. Dreamliner.

Klager har i det vesentlige anført:

Klager skulle reise fra Oslo til New York den 10. september kl. 18:00 med DY7001, og retur den 15. september kl. 21:30 med DY7002.

Begge avgangene ble over fem timer forsinket.

Klager krever standarderstatning 600 euro for begge forsinkelsene. Videre krever klager erstatning for forsinket bagasje på hjemreisen, samt erstatning for en dags tapt arbeidsfortjeneste.

Norwegian har i det vesentlige anført:

DY7001 og DY7002 ble forsinket i henholdsvis 5 t 18 min og 4 t 22 min som følge av uforutsette tekniske problemer. Det vises til fremlagte tekniske rapporter.

I henhold til dom C-402/07 i EU-domstolen (Sturgeon-dommen), er flyselskapene unntatt fra videre kompensasjon hvis årsaken til forsinkelsen er ekstraordinære omstendigheter utenfor flyselskapets kontroll som forhindrer flyvningen. En omstendighet som er utenfor Norwegians kontroll er hendelser som ikke er forårsaket av en handling eller unnlatelse av flyselskapet.

Dom C-549/07, Wallentin-Hermann v Alitalia, prøver å definere ekstraordinære omstendigheter, og i henhold til dommen kan tekniske problemer som oppdages under vedlikehold ikke defineres som ekstraordinære omstendigheter. Norwegian kan bekrefte at flyselskapet følger alle vedlikeholdsprogram pålagt av myndighetene og flyprodusenten, og at det tekniske problemet oppstod under drift og utenfor planlagt vedlikehold.

På lik linje med forsikringsselskapene erstatter Norwegian kun forsinket bagasje på utreise, ikke på hjemreise.

Norwegian ønsker av godvilje å tilby klager 1 000 kroner per strekning, men kan dessverre ikke imøtekomme klagers krav utover dette.

Det vises for øvrig til Norwegians brev.

Nemnda bemerker:

Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at flygningen fra Oslo til New York (DY7001) ble forsinket med fem timer og 18 minutter, og at flygningen New York - Oslo (DY7002) ble forsinket med 4 timer og 22 minutter.

Forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet mer enn tre timer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Nemnda viser til EU-forordning 261/2004 artikkel 6 jf. artikkel 7, jf. artikkel 5, jf. EU-domstolens avgjørelser i sak Sturgeon-Condor av 19. november 2009 og i sak Nelson m.fl. av 23. oktober 2012.

Flyselskapet må etter nemndas vurdering i utgangspunktet bære ansvaret ved teknisk svikt. Det er flyselskapet som har størst mulighet til å påvirke og forhindre at teknisk svikt oppstår. Også preventive hensyn taler for at flyselskapet som hovedregel må bære ansvaret ved teknisk svikt.

En teknisk svikt kan likevel komme så uventet at flyselskapet ikke har reelle muligheter til å forhindre feilen eller overvinne følgene av den uten at det går ut over passasjerene. I slike tilfelle er ikke flyselskapet pliktig til å betale erstatning til den reisende. Det er flyselskapet som må godtgjøre at det foreligger et slikt spesielt tilfelle. Flyselskapet må videre godtgjøre at de har truffet alle rimelige tiltak for å unngå forsinkelsen.

Forsinkelsen på DY7001 skyldtes feil på en strømgenerator. Forsinkelsen på DY7002 skyldtes feil med en hydraulikkpumpe. Begge flygninger ble operert av samme flyindivid: LNB.

Saken er forelagt Luftfartstilsynet som ikke har noe å bemerke til flyselskapets beskrivelse av de tekniske feilene eller den fremlagte dokumentasjon.

Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at feilene oppsto uten forvarsel til tross for at rutinemessig teknisk vedlikehold var gjennomført.

I den foreliggende situasjon var det etter nemndas vurdering ikke praktisk mulig å treffe tiltak for å unngå feilene eller forsinkelsene. Forsinkelsene gir derfor ikke rett til standarderstatning etter EU-forordningen.

Anvendelse av EU-forordningen berører ikke en passasjers rett til erstatning på annet grunnlag.

Norwegian er i henhold til luftfartsloven § 10-20 /Montrealkonvensjonen artikkel 19 ansvarlig for tap som følge av forsinkelse, med mindre selskapet godtgjør at det har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller dette ikke har vært mulig for dem. Med tap regnes så vel økonomisk som ikke-økonomisk tap, jf. EU-domstolens dom av 6. mai 2010, Walz-Clickair.

Klager har opplyst at han måtte ta en dag ekstra fri fra jobben pga. forsinkelsen på hjemreisen.

Nemnda er av den oppfatning at Norwegian i dette tilfellet ikke hadde mulighet til å unngå forsinkelsen. Forsinkelsen gir således ikke rett til erstatning for tapt arbeidsfortjeneste etter luftfartsloven/Montrealkonvensjonen.

Norwegian har avvist klagers krav om erstatning for forsinket bagasje under henvisning til at slikt tap ikke dekkes ved forsinkelse til hjemmeadressen. Nemnda mener at dette er uriktig. Luftfartsloven/Montrealkonvensjonen skiller ikke mellom tap ved utreise og hjemreise. Foreligger det et tap, gir det rett til erstatning uavhengig av om forsinkelsen skjedde ved utreise eller hjemreise.

Klager har ikke konkretisert sitt tap eller gitt nærmere opplysninger om den forsinkede bagasje eller håndteringen av problemet. Nemnda finner av denne grunn ikke å kunne ta stilling til denne delen av klagen.

Norwegian har tilbudt klager en samlet kompensasjon på 2 000 kroner. Dersom beløpet ikke er utbetalt, anbefales det gjort.

Vedtak:

Transportklagenemnda - fly finner ikke å kunne anbefale at klager gis medhold i sitt krav om standarderstatning.

Vedtaket var enstemmig.

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, formann, Elise Korsvik, Forbrukerrådet, Pål Martin Andersen, Forbrukerrådet, Gøril Volden Berg, Widerøes Flyveselskap AS, Olav Grøttland, SAS,

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tvilstilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.